

той твърде обича да дава съвети, ако и да го не питатъ — и съкога не во време. Българете съ научени отъ малки да биятъ кучетата съ камъни; а тая страсть остава въ тяхъ презъ сичкията имъ животъ. Веднашъ единъ отъ бившите Хаджи Генчови ученици, Петко Ослековъ, намислилъ да си опече гювечъ; накитилъ го съ зелени чушки и съ патлиджане, и занесалъ го на фурната. Когато гювечътъ са изпекалъ, то байо Петко го земалъ на главата си и понесалъ го по улицата; но предъ единъ вратникъ той видѣлъ куче. Петко оставилъ гювечътъ на земята, земалъ единъ камъкъ и хвърлилъ да удари кучето; но кучето са не уплашило, а мъжественно нападнало на Петка. Захванала са една изъ пуническите войни между Петка и Гуджа — Гуджо напада, а Петко са защищава. Въ времето на тая страшна борба Петко стѫпилъ въ гювечътъ и разсипалъ го въ калъта; а Хаджи Генчо